

Az 1973. évi harcászati és szakharcászati gyakorlatok főbb hadtáptapasztalatai az MN 5232-nél

Kapus Gyula alezredes

A korábbiakhoz hasonlóan nagy számban kerültek levezetésre seregtestünkénél ez évben is harcászati és szakharcászati gyakorlatok.

A tervszerű, elemző-értékelő munka eredményeként megszerezett, gazdag tapasztalatok állnak rendelkezésre, melyekből a legjellemzőbbek megközelítő képet adnak az elért fejlődésről, ugyanakkor jól tükrözik halaszthatatlan teendőinket is.

A gyakorlatokat olyan lényeges vonások jellemezték, mint:

— a várható harci körülményeket legjobban megközelítő gyakoroltatás;

— a „szabad lefolyás” előtérbehelyezése, az előre elkészített sablonos megoldások kiiktatása;

— az együttműködő anyagi-technikai, egészségügyi törzsek és szakcsapatok mind komplex gyakoroltatása, a különböző szintű hadtáptagozatok — csapatgyakorlatokra épített — egyidejű működtetése;

— a PSZH-k és nagy teljesítményű szállítóeszközök tömeges rendszerbeállításai;

— a magasabb minőségű követelmények teljesítése érdekében szükségessé vált a gyakorlatokat megelőzően tisztázni azok előkészítésében, levezetésében és értékelésében követendő célkitűzéseket, módszereket, valamint a teljesítéséhez rendelkezésre álló javuló körülményeket és megnőtt lehetőségeket.

Mindenekelőtt választ kell adni arra a kérdésre, hogy miben határozták meg a hadtáptörzsek és alegységek — de nem utolsósorban a csapatok állománya hadtápfeladatai — begyakoroltatásának magasabb szintű követelményeit. Megítélésünk szerint helyesnek bizonyult a hadtápvezetést megszilárdító parancsnokok és törzsek munkájának megjavítására; a hadtápbiztosítást végrehajtó alegységek tényleges ellátási-kiszolgálási feladatai mennyiségének és tervszerűségének növelésére, valamint a döntőki szolgálat terepen történő konkrétabb felkészítésére összpontosítani a figyelmet.

A cikk lehetőségein belül elsősorban a gyakorlók elé állított újszerű célkitűzésekkel, a gyakorlatok végrehajtása során szerzett legfontosabb tapasztalatok elméleti-gyakorlati kérdéseivel kívánok foglalkozni. Szükséges közbevetőleg megjegyezni, hogy a tárgyalt gyakorlatok még a jelenlegit megelőző szervezetekkel kerültek végrehajtásra.

A gyakorlók elé állított célkitűzéseken keresztül főképpen a kiképzési összevonásokon, hadijátékokon, PK-i és törzsvezetési gyakorlatokon oktattak gyakoroltatását, ugyanakkor a különböző területek helyzetében a felmérések, újabb elvek helyes alkalmazásának kikísérletezését kívántuk biztosítani. Mindezeknek megfelelően az év során célul tűztük ki a harcászati és szakharcászati gyakorlatokon:

Gyakoroltatni a csapatokkal és hadtápjajaikkal:

— a várakozási (összpontosítási) körletből indított támadóharc hadtápbiztosításának megtervezését és megszervezését hagyományos és atom-eszközök várható alkalmazásának viszonyai között;

— az ellenség védelme hagyományos fegyverekkel történő áttöréséhez szükséges anyagi eszközök létrehozásának, a hadtápbiztosításának és folyamatos szilárd vezetésének megszervezését és végrehajtását;

— a harcolók részére szükséges anyag mind nagyobb tömegű, több tagozatú tényleges kiszállítását;

— a hadműveleti mélységben levő folyóakadály leküzdése; a harcászati ldt.-ok alkalmazása hadtápbiztosításának megszervezését és végrehajtását;

— az ellenség tömegpusztító fegyverei elleni védelem hatékony megszervezését és a csapásai következményeinek felszámolását.

Ellenőrizni:

— a felkészültséget, begyakorlottságot és jártasságot a támadóharc hadtápbiztosításának megszervezésében, az elhatározások kidolgozásában, a feladatok megszabásában és lejuttatásában;

— a szakkiképzési foglalkozásokon oktattott kérdések elsajátításának hatékonyságát, alkalmazási készségét.

Tovább fejleszteni a könyvelőautomaták tábori viszonyok közötti alkalmazását a HVP-ok telepítésében és áttelepítésében a törzsmunka és az együttműködés megszervezésében.

Tapasztalatokat szerezni a harcból kivont gl. ho. teljes körű — személyi, anyagi, technikai feltöltésének módszereiről, lehetőségeiről.

A célkitűzések teljesítése nagyobb részt eredményesen megvalósult, amit a gyakorlók elé állított feszített feladatok zökkenőmentes végrehajtása bizonyított.

Ugyanakkor menet közben megmutatkozott, a felsorolt célkitűzések megvalósításának elősegítésére szükséges elméleti tisztázás igénye is.

Az elméleti megalapozottság hiányában visszatérően tapasztalható volt a hadtápbiztosítás megszokott sablonos, tervszerűtlen megoldásainak ismétlődése.

Az egyes kérdések elemzése és rendezése nyomán kialakított álláspontokról a legfontosabbakat az alábbiakban foglalom össze.

Tapasztalatok szerint a várakozási körletből indított támadóharc hadtápbiztosítása megszervezését alapvetően meghatározza az a körülmény, hogy a támadóharc megvívása atomfegyver, vagy hagyományos fegyverek alkalmazásával történik. Az atomfegyver alkalmazása nélkül folytatott támadóharc legfeszítettebb, legdöntőbb és legtöbb sajátos vonással bíró időszaka harcászati és hadtáp vonatkozásban egyaránt az ellenség főellenállási vonalának áttörése. Az áttörést végrehajtó erők és eszközök 2—4 km-es áttörési szakaszra történő nagyfokú koncentrációja, az erőkifejtés összpontosítása következtében, a hadtápbiztosítás megszervezését és végrehajtását egy sor sajátos vonás jellemzi:

— az átlagosnál magasabb mérvű lesz az anyagfelhasználás egyes lőszerfajtákból. (Elsősorban tüzer-, aknavető-, sorozatvető-, páncéltörő lőszerből.);

— az átlagosnál magasabb a sebesültek száma, aminek 60—65%-a az áttörés időszakában keletkezhet. A sebesülések tömegesen és göcszerűen keletkeznek, az egyenlőtlenül áramló sérültek hátraszállítását egyes esetekben megnehezíti, hogy az utakat a második lépcsők előrevonása huzamosabb időn keresztül lefoglalja;

— a hadtáp manővereit az utak foglaltsága az áttörési szakaszra koncentrált erők és eszközök előrevonása megnehezítik, ezért az áttörés hadtáp átgondolt csoportosítását és készletek célszerű kialakítását követeli meg. *Az áttörés hadtápbiztosítása tehát az elmondott sajátosságoknak megfelelően az átlagostól eltérő rendszabályok megvalósítását teszi szükségessé:*

— a magasabbegység és egység hadtápokat két lépcsőben célszerű csoportosítani, az első lépcsőben eü. és javító-vontató erőket és eszközöket, valamint lőszer szállító alegységeket kell beosztani. Az áttörést közvetlenül végrehajtó alegységektől az egyéb hadtápegységeket hátra kell vonni az egység hadtáp második lépcsőbe. A hadtáp első lépcsőket a főerők mögött kell előremozgatni és elhelyezni. A magasabbegység hadtáp második lépcsőket a VÁK-ban célszerű hagyni és napvégi felzárkóztatásukat egyszeri megállással, a menettel töltött idő arányának minél kisebbre történő korlátozásával kell végrehajtani. A felvázolt csoportosítás végrehajtásához jól kell érteni és alkalmazni a VÁK-ból indított támadóharcra való készenlét hadtáp tartalmát, mivel csak így biztosítható az áttörést végrehajtó csapatok hadtápjának célszerű csoportosítása, az áttörés hadtápbiztosítása. A „készenlét a feladat végrehajtásához” általában kis időkülönbséggel megegyezik az elrendelt hadtáp készenléttel, ami magába foglalja a hadtáp csoportosítás létrehozásának befejezését; a csoportosításban levő erők felkészítését a feladatok végrehajtására; az elrendelt anyagi készletek megalakítását és lépcsőzését; a feladatok teljes mértékben és megfelelő differenciáltsággal történő lejuttatását, valamint a végrehajtás minden szinten történő megszervezését; a hadtápvezetés megszervezését, a htp. készenlét ellenőrzését az alárendeltekénél. A ho. htp. első lépcsőt legkésőbb erre a határidőre a határbiztosító erők mögött kell elhelyezni a száll. z. TÖF, vagy más hasonló beosztású

tiszt vezetésével. A ho. htp. második lépcső és a ho. HVP, valamint az egységek hadtápjai a várakozási körletben vannak ebben az időben, műszakilag berendezett körletben. Nem szabad figyelmen kívül hagyni, hogy ebben a készenléti állapotban esetleg több napig is biztosítani kell a csapatok anyagi, eü. ellátását, illetve sor kerülhet a megtervezett védelmi körletnek csapatok által történő elfoglalására is. Támadó harcfelelő esetén a határátlépés szervezett végrehajtása érdekében „készenlét a határ átlépéshez” csoportosítást vesznek fel a csapatok. Ebben a készenléti helyzetben a határtól 10—15 km-re telepítésre kerülő ho. H-al egyidőben a ho. HVP I. vezetési lépcsője is felzárkózik a ho. htp. első lépcsőre. A ho. htp. második lépcsője továbbra is a VAK-ban marad. Az egységek hadtápjai az EVO ezred, illetve a megindulási terepszakaszra felzárkózott egységek menetrendjébe sorolnak be úgy, hogy első lépcsőik az egységek első lépcső zászlóaljai mögött helyezkedjenek el;

— a készletképzéssel szemben az a követelmény, hogy az áttörést végrehajtó csapatok az áttörés befejezésekor legalább a mozgókészletek 50—70%-ával rendelkezzenek. Ennek érdekében az áttöréshez — elsősorban az alegységeknél — kiegészítő készleteket kell felhalmozni lőszerből. A kiegészítő készletek ho. szinten a következőképpen alakulhatnak: tü. lőszerből 1,3; av. lőszerből 0,5—0,7; pct. lőszerből 0,5—0,8; sorozatvető lőszerből 0,33; lövész lőszerből 0,1; hajtóanyagból 0,4 javadalmazás;

— a kiegészítő lőszerkészletek létrehozhatók a HKSZ utasításában elrendelt lőszerből, földre rakott készletekből, valamint a ho. szállító járművekből ideiglenesen lőszerszállításra igénybe vett gépkocsikon. A HDS hadtápból csapatokhoz kikülönített járműveken szállított lőszerkészletek általában nem tartoznak a kiegészítő készletek fogalmába, a járművek nem decentralizálhatók és az elrendelt határidőre mindenképpen le kell üríteni róluk a készleteket, sőt számolni kell bármikor más csapatokhoz történő átcsoportosításukkal is. Törekedni kell a hadosztály és ezred raktári készletek felhasználókhöz történő közelítésére a támadás készenlétére;

— az eü. erők és eszközök az átörési szakaszon keletkező sérültek ellátásához célszerű összpontosítani, emellett rendelkezni kell megfelelő eü. tartalékkal. Ebbe általában a fegyvernemi segélyhelyeket és a ho. eü. z.-at célszerű beosztani. A hadosztály segélyhelyet általában az áttöréshez már letelepített egység segélyhelyek vonala elé célszerű telepíteni, vagy az egyik igen leterhelt egység segélyhelyére. A harcmezőről történő kiűrtést a javító-vontató, valamint egészségügyi alegységek összehangolt alkalmazásával szükséges megszervezni. Az egység HVP-okat általában az egység hadtáp második lépcsőben célszerű manővereztetni, hasonlóan a hadosztály HVP II. vezetési lépcsőjét is. A hadtáp II. lépcsők vezetésével az ellátó szd. parancsnokot, illetve a száll. z. parancsnokot célszerű megbízni.

A gyakorlatokon támadó harctevékenység során rendszeresen sor került szakasz-, századerőben harcászati légideszantok alkalmazására, a fontosabb objektumok, csomópontok, átjárók, hidak birtokbavétele céljából. A lehetőségeket tekintve általában MI-8-as helikopterekkel történt a

deszantok és felszerelésük szállítása. Alkalmazási idejük az EVO, illetve főerők beérkezéséig (2—4 óra) terjedt.

Tapasztalataink szerint az alkalmazás körülményeiből adódóan:

— a légideszanttal csak korlátozott mennyiségű hadtáp erő- és eszköz szállítható el;

— a harc közbeni anyagpótlásra és a sérültek hátraszállítására általában nincs lehetőség;

— az anyagfelhasználás elsősorban a légideszant ellen várhatóan alkalmazásra kerülő ellenség erejétől és jellegétől függ. Így pl.: erdőshegyes terepen vadász erőkkel szemben lövész- és aknavetőlőszer felhasználás jellemző, míg sík terepen páncélozott eszközökkel rendelkező ellenséggel szemben elsősorban páncéltörő- és nagyobb mennyiségű harckocsiakra van szükség;

— a sebesültek aránya óránként elérheti a 4—5, vagy ennél magasabb százalékot is.

A sajátosságokat alapul véve a légideszant hadtápbiztosításának megszervezését a következők jellemzik:

— a megszervezés során figyelembe kell venni a légideszant erejét és fegyverzetét, alkalmazási idejét, az alkalmazás körzetében a terep jellegét és a várható ellenséget;

— a légideszanttal el kell szállítani a várható fogyásnak és a feladat befejezésekor szükséges készletnek (zárt készlet) megfelelő anyagokat;

— a légideszant egészségügyi biztosítása érdekében kiegészítő egészségügyi anyagi készleteket kell létrehozni. A segélynyújtás kiszélesítése érdekében a légideszant részére orvost kell biztosítani;

— a légideszant hadtápbiztosítását minden esetben a ho. hadtáptörzsének kellett megszervezni. A hadtápbiztosítás feladatait — a ho. törzsénél kidolgozásra kerülő — légideszant alkalmazási tervében kell rögzíteni. A tervnek tartalmaznia kell az elszállításra kerülő anyagi készletek mennyiségét a hadtáp erőit és eszközeit, szállítóeszközök biztosítását, az elszállítás helikopter számszerinti rendjét, a hadtápbiztosítás rendszabályait a berakásig, az alkalmazás időszakában, és a főerőkkel való találkozás időszakában. A hadosztály hadtáptörzs a hadtápbiztosítás feladatainak végrehajtására a kiküldő ezred hadtáptörzse részére hadtáp intézkedést adott ki. A légideszant hadtáp megalakításáért és felkészítéséért a készletek lépcsőzéséért és berakásáért a kiküldő ezredparancsnok hadtáphelyetteseit tették felelőssé.

Többször gyakoroltatásra került a hadsereg második lépcsőjében levő hadosztály ütközetbe vetése, illetve az ütközetbe vetés hadtápbiztosítása. A hadosztály előrevonásának és ütközetbe vetésének hadtápbiztosítása során olyan fontos sajátosságokat vettek figyelembe, hogy:

— a hadtápbiztosítást több változatra kell kidolgozni, mivel a hadosztály különböző terepszakaszról kerülhet ütközetbe vetésre, emellett az is előfordulhat, hogy az ellenség tömeges csapása esetén át kell vennie a hadsereg egyik első lépcsőben levő hadosztályának feladatát;

— a hadosztály ütközetbe vetését az ellenség minden eszközzel igyekszik megakadályozni, ezért már az előrevonás alatt sor kerülhet tömeges atom- és légicsapás következményeinek felszámolására, illetve a hadtápbiztosítás átszervezésére;

— kiemelt figyelmet kell fordítani az alkalmazásra kerülhető légi-deszant és EVO hadtápbiztosítására;

— körültekintően meg kell szervezni a hadosztály ütközetbe vetését megelőző anyagi feltöltést;

— szoros együttműködést kell szervezni az ütközetbe vetést biztosító hadosztály és a megerősítő hadsereg közvetlen csapatok hadtáptörzseivel az utak, körletek igénybevételei lehetőségei, az egészségügyi biztosítás kérdései, a kölcsönös segélynyújtás és tájékoztatás stb. vonatkozásában;

— az ütközetbe vetést közvetlenül megelőző időszakban és az ütközetbe vetéskor folyamatosan pontosítani kell a csapatok hadtápbiztosításának és a hadtápok manővereinek rendszabályait.

Egyértelműen kialakult a gyakorlatokon, hogy a tömegpusztító fegyverekkel mért csapások következményeinek felszámolása a hadtáptörzsek részére olyan „hármás” feladat komplexumot jelent, amely magába foglalja:

— a további aktív harctevékenységet folytató csapatok folyamatos hadtápbiztosítását;

— a harcképességüket időlegesen elvesztett csapatok esetében a hadtápbiztosítás helyreállítását egészségügyi, kiürítési feladatok végrehajtását;

— a saját hadtápolegységeket ért csapás esetén a működőképesség helyreállítását.

E feladatokat a gyakorlatok tapasztalatai szerint a hadtáp vezető szervek a következő csoportosítás szerint hajtották végre:

a) A HTP TÖF vezetésével a harcállásponton operatív csoport működött a HVP állományából a csapások következményeinek értékelésében.

b) A parancsnok hadtáphelyettese a hadtáp vezetési ponton tartózkodva vezette a harcot tovább folytató csapatok hadtápbiztosítását. A következmények felszámolásának hadtápbiztosítására a helyzettől függően intézkedéseket adott az alárendelt hadtáptörzsek és hadtápolegység parancsnokok részére.

A felemlített legfontosabbnak ítélt kérdések rövid elemzése is tükrözi a gyakorlatok gazdag előremutató tapasztalatszerzési lehetőségeit.

A teljesség ugyanakkor megköveteli azoknak a főbb területeknek a rövid bemutatását is, amelyen a gyakorlatok hatékonysága megjavítása végzett munkában még előttünk állnak.

Egyik legfontosabb kérdés, amely további figyelem összpontosítást igényel, a PSZH-k tömeges rendszerbe állításának kihatása az alegységek és egységek hadtápbiztosításának megszervezésére, végrehajtására és vezetésére.

Éppen a gyakorlatok tapasztalatai hívták fel a figyelmet arra, hogy koránt sem lehet befejezettek tekinteni az e téren végzett elméleti és gyakorlati munkát. Tovább kell kutatni az alegység, egység hadtápok célszerű csoportosításának és előrevonásának rendjét, a lőszerlépcsőzés és üza, feltöltés módozatait, a nagyütemű harctevékenység idején keletkező sérültek összegyűjtésének és kiürítésének lehetséges módszereit, a nagyobb távolságra lemaradható „hagyományos” terepjáróképessegű és páncélvédetség nélküli hadtápok vezetésének változatait.

Amellett, hogy mind eredményesebben sikerült a gyakorló hadtápok harcolók harcrendje után történő egésznapos „csorgását” megszüntetni, még mindig sok esetben előfordul az előrevonási utakon való tartózkodás indokolatlan nagy aránya. A hadtáptörzsek és alegységek indokolatlanul „idő előtt” kimozdulnak és terepfedezetek, visszahagyott műszaki vagy más objektumok stb. nyújtotta védetségükből és így ok nélkül kiteszik magukat a légi és földi ellenség csapásainak, ugyanakkor indokolatlanul elfoglalják, az előrevonási és manőver utakat.

A követelményállításkor szem elöl tévesztik az

- ellátási feladatok;
- az alegységektől való elszakadás megelőzése;
- a vezethetőség követelményei

komplex megítélése szükségességét, így az egyik vagy a másik tényezőt veszik csak figyelembe, amelynek következtében már a harcnap reggelén kimozdulnak az alegység, vagy egység hadtáppal és 2—4 km-es ugrásokkal a világos idő 60—80 százalékát meneteléssel töltik.

A háború első napjaiban elfogadott elveknek megfelelően mind szélesebb körben gyakoroltatjuk a honi bázisokról, KA-okról stb. történő vételezés végrehajtását. Annak ellenére, hogy jelentős a fejlődés még visszatérően tapasztalható a leegyszerűsítésre törekvés, a várakozási, gyülekezési körletek mellőzésével folytatott harcserűstlen torlódás és várakozás a vételezésre kijelölt ponton. Mindez elsősorban a vételezésre kijelölt helyek, „üzemeltetéséért” felelős hadtáptisztjeinek vagy tiszt-helyetteseinek vezetőmunkája igénytelenségére, az ismert elvek gyakorlati megkövetelése mellőzésére vezethetők vissza. A harcászati és szakharcászati gyakorlatokon a háborús szállítási feladatok nagy részét kitevő lőszerből a korábbiaktól nagyobb volumenű imitált szállításokat végeztettünk.

Ennek során szerzett tapasztalatok igen széles körben tárták fel ezen területen szükséges teendőiket. Ezek kapcsán mind nagyobb rutinnal tesznek szert a csapatok lőszerátrakás, a szállítmányok találkozási pontja kijelölése, az egyéb anyagok földrerakásával nyerhető rész lőszer-szállítótér felszabadítás kérdéseiben.

Visszatérően gyenge pontot jelent az utánszállításokkal párhuzamosan szükséges hátraszállítások megtervezése és szervezése. Mindezek következtében a sebesültek szállító gépjárművekkel történő hátraszállítására hozott elhatározások általában nem kerülnek tervesítésre. A gyakorlatvezetőségben és a döntőnköi szolgálatban támasztott fokozott követelménytámasztás nyomán olyan módszerekkel sikerült kimozdítani a holtpontról ezt a kérdést, mint a szállítások és a sebesült kiürítés

egyidejű jelentése; a hátramozgó szállító gk.-k útvonala mentén ténylegesen elhelyezett sebesült jelző állomány stb.

Az egység és magasabbegység eü. alegységeivel és a megerősítő eüo.-ok alkalmazásával kapcsolatosan főképpen a hagyományos fegyverekkel indított háború első napjaiban, az áttörési szakaszok, vagy hasonló nagytömegű sérültet okozó harcperiódusokban (pl.: erődcsoport elleni harc stb.) tapasztalható helytelen szemlélet. Sok esetben kell megváltoztatni a HTPH-ek vagy eü. szolgálatvezetők elhatározásait, mert a tömeges sérülések terepszakaszain:

— az általános gyakorlatnak megfelelően, az ESH-eket, majd ezek *mögött* a HSH-eket telepítik;

— nem ismerik fel azon hatékonyabb manőverfajta, amikor előbb a felsőbb tagozathoz tartozó „nagy teljesítményű” eü. z.-t vagy megerősítő eüo.-t kell minél közelebb telepíteni, majd ez után követni lehet a harcolókat az ESH-ek telepítésével.

A tömegpusztító fegyverekkel mért tömeges csapások következményei felszámolásának tervezésekor, szervezésekor még mindig előfordulnak olyan megoldások, amikor:

- a harcot folytatók hadtápbiztosításának újraszervezése;
- a csapatokat ért csapások hadtáp következményei felszámolásában való részvétel;
- a hadtáptörzsek és alegységek működőképessége helyreállítása hármass komplex feladatából a fontossági sorrend vagy egyes feladatok irányítása csorbát szenved.

A hadtápvezetés korábbiaktól gyorsabb ütemű fejlődése mellett, határozottabb előrelépés szükséges a helyes elhatározások végrehajtásának megszervezésére, megkövetelésére és ellenőrzésére irányuló munka javításában.

Hiába hoz a PK és a PK HTPH jó elhatározást a harc hadtápbiztosítására, ha nem teremti meg a szervező munkával a végrehajtás feltételeit, nem szabályozza a teljesítés rendjét, nem reagál időben a bekövetkező éles változásokra.

Tapasztalataink szerint elsősorban az alárendeltek felé irányuló folyamatos ráhatást vagyis az időben nyert információk alapján való gyors döntések meghozatalának, azok gyors lejtuttatásának, a végrehajtáshoz szükséges személyi, anyagi, technikai feltételek biztosításának, a végrehajtás helyszínen történő széles körű ellenőrzések gyakorlatát kell tovább javítani.

Ehhez a kérdéshez kapcsolódik a hadtáp együttműködési feladatai tényleges végrehajtásának megkövetelése is. Ma már sikerült túllépni a közelmúltban még fellelhető olyan körülményeket, amikor a harcászati gyakorlatot végrehajtó hadosztály alárendeltségébe beosztott tü. dd. PK HTPH megfelelőnek tartotta a hadtápbiztosítás olyan megszervezését, amikor azt sem tudta hol a ho. PK HTPH HVP-ja. Végezetül szükséges érinteni — a tapasztalatok alapján — a gyakorlatok előkészítésében szükséges előrelépés néhány feladatát is. E téren a sok kisebb jelentőségű teendő mellett a legfontosabbak a következőkben jelölhetők meg:

— tovább kell szélesíteni a hadtápbiztosítást végző törzsek és szakalegységek tagozatai és a tagozatokon belüli egyidejű gyakoroltatás mód-szereinek alkalmazását;

— minden harcászati és szakharcászati gyakorlaton meg kell követelni a lőszer- és más ellátmányi -anyagok tömeges szállításának, átrakásának tényleges harcszerű gyakoroltatását;

— minden esetben biztosítani kell a gyakorlatokon a hadtáptörzsek és alegységek munkájában a rendeltetésnek megfelelő funkciók és az életképesség fenntartása kölcsönhatásában történő alkalmazását a tervezés, szervezés és vezetés gyakorlása során;

— alapvető javulást kell elérni a hadtáp tiszthelyettesek (elsősorban a szolgálatiág-főnöki beosztásúak) kiképzési-módszertani ismeretei emelésében.